

„O ile funkcjonariusz państwowy z braku miejsca nie mógł korzystać i nie korzystał z noclegów służbowych w domu noclegowym, przysługuje mu zwrot kosztów noclegu w wysokości rzeczywiście poniesionej. Fakt niemożności korzystania z noclegów w służbowym domu noclegowym powinien być uwidoczniiony w postaci adnotacji służbowej na delegacji”.

3) § 39 d. otrzymuje brzmienie:

„W przypadku nieprzedłożenia rachunku funkcjonariuszowi państwowemu służy prawo tylko do ryczałtu w wysokości zł 100 za każdą noc spędzoną w miejsco-

wości, będącej celem podróży służbowej lub delegacji, albo w innej miejscowości w warunkach określonych w § 39 a. ust. 2”.

§ 2. Wykonanie rozporządzenia niniejszego porucza się Prezesowi Rady Ministrów, Ministrowi Skarbu oraz właściwym ministrom, każdemu w jego zakresie działania.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów

Józef Cyrankiewicz

Minister Skarbu:

Konstanty Dąbrowski

209

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 23 maja 1947 r.

o zmianie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 25 lipca 1946 r. o zaopatrzeniu emerytalnym i odszkodowaniu za nieszczęśliwe wypadki pracowników przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe”.

Na podstawie art. 25 i 26 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 września 1926 r. o utworzeniu przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe” (Dz. U. R. P. z 1930 r. Nr 89, poz. 705) w brzmieniu zmienionym art. 11 ustawy z dnia 18 marca 1932 r. o zmianie niektórych przepisów, dotyczących zaopatrzenia emerytalnego funkcjonariuszów państwowych i zawodowych wojskowych (Dz. U. R. P. Nr 26, poz. 239) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 25 lipca 1946 r. o zaopatrzeniu emerytalnym i odszkodowaniu za nieszczęśliwe wy-

padki pracowników przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe” (Dz. U. R. P. Nr 38, poz. 231) w § 39 ust. 1 liczbę „100” zastępuje się liczbą „500”.

§ 2. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Ministrowi Komunikacji.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 kwietnia 1947 r.

Prezes Rady Ministrów:

Józef Cyrankiewicz

Minister Komunikacji:

Jan Rabanowski

210

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 23 maja 1947 r.

o dodatku przejściowym do zaopatrzeń emerytalnych i odszkodowań za nieszczęśliwe wypadki pracowników przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe”.

Na podstawie art. 25 i 26 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 września 1926 r. o utworzeniu przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe” (Dz. U. R. P. z 1930 r. Nr 89, poz. 705) w brzmieniu zmienionym art. 11 ustawy z dnia 18 marca 1932 r. o zmianie niektórych przepisów, dotyczących zaopatrzenia emerytalnego funkcjonariuszów państwowych i zawodowych wojskowych (Dz. U. R. P. Nr 26, poz. 239), zarządza się, co następuje:

§ 1. Używane w rozporządzeniu niniejszym określenie „świadczenie emerytalne” oznacza: zaopatrzenie emerytalne, zaopatrzenie wdowie, zaopatrzenie sierocie i odszkodo-

wanie za nieszczęśliwe wypadki; określenie „emeryt” oznacza osobę pobierającą świadczenie z tytułu własnej służby; określenie „wdowa” oznacza osobę pobierającą świadczenie emerytalne z tytułu służby małżonka; określenie „sierota” oznacza osobę pobierającą świadczenie emerytalne z tytułu służby ojca lub matki.

§ 2. 1. Do świadczeń emerytalnych, wypłacanych z funduszy przedsiębiorstw „Polskie Koleje Państwowe”, ustanawia się dodatek przejściowy w następującej wysokości:

1) dla emeryta pobierającego świadczenie emerytalne w kwocie: